

Snižte rychlost

Mládežnická bohoslužba

introit: 1.Jan 4;19-21**píseň: EZ 438****modlitba:****1.čtení: Luk 10;25-37****píseň mládež:****oznámení:****chvály: 3 písně mládeže****úvod:**

Už vás někdy zastavil věřící policista ? Mě už se to jednou přihodilo, bylo v Teplicích v Čechách, když jsme jeli s rodinkou na dovolenou, tehdy našťěstí o nic nešlo, stejně jsme ale zažili horkou chvíli, než se policista po několikerém obejití a bedlivém pozorování našeho auta odvážil zaklepat na okénko a zeptal se: „Prosím vás mohu se zeptat, vy jste křesťané? Tady vidím nálepku rybičky vzadu na autě...“ Nakonec z něj vylezlo, že je členem Církve Bratrské, tak jsme prohodili pár přátelských slov, načež zasalutoval a my jsme mohli v klidu odjet. Někdy se ale může naskytnout i méně příjemné setkání, o kterém vypráví následující příhoda z Ameriky, kterou vám teď zahraje mládež:

scénka:**Pokuta**Jack (J)Policista Bob (P)

J: Jack se podívá na tachometr a pak teprve zpomalí: „**79km a je tu padesátka. Tenhle měsíc už počtvrté. Jak je možný, že mě tolikrát chytli?**“

P: Policista ho zastaví přistoupí k vozu a zamíří k němu, přistoupí k okénku auta a zaklepe na něj.

J: **Bob?** Udeří našťvaně rukou do volantu. **To mě podrž není to Bob z kostela?**

Jack se zasunul hlouběji do sedadla. Tohle bylo horší než pokuta, co bude následovat. **“Policajt křesťan z našeho sboru. A já s ním mám zítra jít hrát golf. No co, tak jsem se jenom chtěl po dlouhém dni v kanceláři dostat trochu dřív domů.”** Vystoupí z auta a pomalu kráčí k policistovi.

J: **„Ahoj Bobe. To je ale setkání.“**

P: **„Ahoj Jacku.“** Žádný úsměv.

J: **„Ahoj“** Žádný úsměv. **„Tak jsi mě čapnul, spěchal jsem za ženou a dětmi.“**

P: **„No jasně.“**

J: Bob se zdá nejistý. Bezva. **„V práci jsme to teď hodně přetáhli. Obávám se, že jsem pro jednu trošku porušil pravidla.“** Jack se skloněnou hlavou kopne do neviditelného oblázku na chodníku. **„Diana říkala něco o bifteku dneska večer. Chápeš, ne?“**

P: **„Jo, to chápu. A taky vím, že už máš u nás na okrsku pěknou reputaci.“**

J: Ajaj! Tohle nevypadalo dobře. Čas změnit taktiku, myslí si Jack: **„Kolik jsi mi naměřil?“**, snaží se přistoupit blíž k Bobovi.

P: **„79km. Šel by sis, prosím tě, sednout zpátky do auta?“**

J: „Hele Bobe, počkej. Díval jsem se na tachometr hned jak jsem tě viděl. Bylo tam stěží 60“, zalže nejistým hlasem.

P: „Jacku, vrať se do auta.“

J: Jack se nervózně protáhne dveřmi do auta. Přibouchne dveře a upřeně zírá na palubní desku. Uplyne delší chvíle, během které Bob něco dlouze zapisuje. Zaklepání na okénko ho vytrhne z přemýšlení.

P: Bob drží v ruce složený list papíru.

J: Jack stáhne okénko tak na 5 centimetrů – dost na to, aby mezerou Bob papír prostrčil.

P: Bob podá mezerou Jackovi popsany list papíru a zsalutuje.

J: „Dík.“ Zabuří trochu otráveně.

P: Bob beze slova odchází. Jack sleduje jeho odchod v zrcátku. Potom rozevře list papíru.

Kolik to bude stát? Počkat. Co to je? Nějakej vtíp? Pokuta to teda určitě není. Jack začne nahlas číst: „Milý Jacku, míval jsem dceru. Bylo jí šest, když ji srazilo auto. Hádáš správně. Řidič jel příliš rychle. Pokuta, tři měsíce ve vězení, a byl volný. Volný, aby mohl obejmout své dcery. Všechny tři. Já měl jenom jednu a budu muset počkat až do nebe, abych ji mohl znovu obejmout. Už jsem se tomu člověku pokoušel tisíckrát odpustit. A tisíckrát jsem myslel, že už jsem mu odpustil. Možná ano, ale musím to udělat znovu. I teď... Modli se za mně. A buď opatrný. Bob“

Vypravěč - doslov: Jack si znovu v mysli přehrál všechno, co právě prožil. O patnáct minut později také Jack zamířil domů, pomalu a s modlitbou za odpuštění. Když dojel domů, objal překvapenou manželku a děti. Život je drahocenný, nespěchejte a zacházejte s ním opatrně.

píseň mládeže:

2. čtení: Mt 25; 31 - 45

Zamyšlení:

Zastavení cihlou

Asi před deseti lety projížděl mladý a velice úspěšný ředitel jménem Josh ulicí v Chicagu. Jel poněkud rychle ve svém elegantním, černém Jaguáru, který byl jen dva měsíce starý. Dával pozor na děti, které občas vyběhnou mezi zaparkovanými auty a zpomalil, když si myslel, že něco vidí. Když jeho auto projíždělo, žádné dítě nevyběhlo. Místo toho přiletěla cihla a narazila do boku jeho černého nablýskaného jaguára. Brzdy zaskřípaly...!!! Zařadil zpátečku a pneumatiky zběsile vystřelily Jaguára zpět na místo, odkud přiletěla cihla. Josh vyskočil z auta, chytnul chlapce a přitlačil ho na zaparkované auto. Křičel na dítě: „Co to mělo znamenat a kdo jsi? Co to tady vyvádíš?“ A plnou parou pokračoval: „To je můj nový Jaguár, ta cihla, cos hodil, tě bude stát majlant. Proč jsi ji hodil?“

„Pane, prosím vás... je mi to líto! Už jsem nevěděl, co mám dělat,“ prosil chlapec. „Hodil jsem tu cihlu, protože nikdo nechtěl zastavit!“ Slzy mu tekly po tvářích, když prstem ukázal za zaparkované auto. „Můj bratr, pane, sjel z obrubníku a vypadl z kolečkového křesla a já ho nedokážu zvednout. Pomohl byste mi ho, prosím vás, zvednout zpátky do křesla? Je zraněný a je pro mně moc těžký.“ Pohnut a beze slov se mladý ředitel zoufale snažil spolknout rychle rostoucí knedlík v krku. S námahou zvedl mladého muže zpátky do křesla, vzal svůj kapesník a otřel mu rány a škrábance a zkontroloval, jestli všechno bude v pořádku. Potom se díval, jak ho chlapec tlačí v kolečkovém křesle po chodníku směrem domů. Byla to dlouhá cesta zpět k elegantnímu, černému, nablýskanému Jaguáru – dlouhá a pomalá cesta. Josh nikdy nespravil promáčklinu na dveřích svého Jaguára. Nechal ji tam, aby mu připomínala, že nechce jet životem tak rychle, aby na něj někdo musel hodit cihlu, aby si ho všimnul... některé cihly jsou měkčí než jiné. Mějte cit pro cihly života, které se na vás řítí.

Píseň mládeže:

Doslov :

Jak rychlý je náš život? Jsme ještě schopni zaregistrovat, když někdo potřebuje naši pomoc? V Matoušově evangeliu jsme četli, že se jednou budou všichni lidé, tedy i my, zodpovídat před Bohem za svůj život. Budeme rozděleni na dvě skupiny jako když pastýř odděluje ovečky od kozlů. Ovce po pravici, kozly po levici a těm po pravici řekne: „ **Pojďte požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je pro vás připraveno od založení světa.**“ Chtěli bychom to také jednou slyšet jako hodnocení svého života? Pán Ježíš zde prostřednictvím Matouše říká, že jedním z hlavních kritérií bude, nakolik jsme byli ochotni žít svou víru prakticky: „Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mě jste učinili“. Někdy však může mít i náš dobrý skutek trochu hořkou pachut' - to když nám dojde, že nás někdo musel zastavit třeba i cihlou, abychom vylezli ze svého nablýskaného a pohodlného životního automobilu.

Ježíš Kristus, Boží Syn kvůli nám dokonce sestoupil z nebe a stal se jedním z nás, žil mezi námi, pomáhal každému kdo potřeboval, uzdravoval tělo i duši, dokonce dokázal i vzkřísit z mrtvých. Jeho život trval pouhých 33 let, a přece se stal přítelem a zachráncem celému světu, svou lásku k nám prokázal dokonce obětí nejvyšší, když obětoval sám sebe. My si také dnes chceme tuto jeho službu lásky připomenout. Také my potřebujeme alespoň jednou za měsíc trochu zastavit, abychom si uvědomili, že je zde někdo, kdo nás má rád, a kdo nás také motivuje k tomu, abychom nežili jen sami pro sebe, ale také pro druhé. Proto slavíme památku Svaté večeře Páně.

Večeře Páně

přímluvná modlitba + Otče náš

slovo poslání: Fil 2; 1 - 11

požehnání: Fil 4; 8 + 7

píseň z EZ: 480